

พระเกสรดอกไม้

พระเกสรดอกไม้ วัดสารพัฒนิก อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงสร้างขึ้นจากเกสรดอกไม้ที่ประชาชนทั่วไปนำไปบูชาพระแก้วมรกต ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร ได้นำเกสรดอกไม้เหล่านั้นมาสร้างเป็นพระพุทธรูป จำนวน ๕ องค์ เมื่อทรงสร้างเสร็จแล้วได้พระราชทานไปประดิษฐานตามพระอารามต่างๆ ทั้งราชอาณาจักร และองค์หนึ่งประดิษฐานอยู่ที่ วัดสารพัฒนิก นี้เอง จึงเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ เป็นที่เคารพกราบไหว้บูชาของสาธุชนทั่วไป ทุกปีในเดือนมกราคม เทศกาลบุญประจำปีของวัดสารพัฒนิก จะอัญเชิญมาประดิษฐานให้สาธุชนทั่วไปได้กราบไหว้สักการบูชา เพื่อเป็นสิริมงคลและขอพรปีใหม่ ในการดำเนินชีวิตในทางที่ดี ที่ถูกต้อง และทุกท่านจะได้ประสบผลสำเร็จมาแล้วเป็นจำนวนมาก

วัดสารพัฒนิก ทรงสร้างโดย พลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๖ โดยที่ทรงพิจารณาเห็นเป็นการสมควรให้มีการยุบเลิกวัดสวนสวรรค์ แล้วนำไปสร้างที่อื่นเหตุผลเพราะว่าวัดสวนสวรรค์แห่งนั้นสถานที่ตั้งวัด มีวัดอยู่ใกล้เคียงกันถึง ๓ วัด คือ ๑. วัดทุ่งศรีเมือง ๒. วัดมณีวนาราม ๓. วัดสวนสวรรค์ เพราะเหตุนี้พระองค์ทรงพิจารณาเห็นว่า ต่อไปในภายหน้า จะเป็นภาระหนักแก่ชุมชนเหล่านั้น ในการทำนุบำรุงวัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาวัด เรื่องอาหารการฉันของพระภิกษุ สามเณร เป็นต้น จึงให้ยุบวัดสวนสวรรค์นำสถานที่วัดไปสร้างบ้านพักสำหรับนายอำเภอเมืองอุบลราชธานีในสมัยนั้น และหาสถานที่ทรงสร้างวัดใหม่ขึ้นมาแทนและเพื่อเป็นอนุสรณ์กับพระองค์ผู้ทรงสร้างวัด คือพลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ และเพื่อเป็นวัดประจำพระองค์ด้วย จึงได้มีการพิจารณาตั้งชื่อวัดที่ทรงสร้างขึ้นใหม่ ตามพระนามของพระองค์ดังนี้

สรรพสิทธิ แปลว่าสำเร็จทุกอย่าง จึงได้คำว่า “สารพัด”

ประสงค์ แปลว่า ความต้องการ จึงได้คำว่า “นิก”

เมื่อนำมารวมกันแล้วจึงได้คำว่า “สารพัดนิก” คำว่า “พัด” ได้มีการเปลี่ยนเป็น “พัฒ” เพื่อจะได้คำแปลที่มีความหมาย เพราะวัดนี้ได้มีการพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ ตามฐานะของวัด

อนึ่งการสร้างวัดสารพัฒนิก ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เหตุผลอีกประการหนึ่งนั้นก็เพื่อให้เป็นที่พำนักของ พระภิกษุม้าว โภจนทัญญู (ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสรูปแรกของวัดสารพัฒนิก) ซึ่งเป็นพระพี่ชายของหม่อมเจียงคำ ชุมพล พระชายาของพระองค์